

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 45/25

V Lucemburku dne 8. dubna 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-292/23 | Úřad evropského veřejného žalobce (Soudní přezkum procesních úkonů)

Procesní úkony Úřadu evropského veřejného žalobce, které mohou mít vliv na právní postavení osob, jež je napadají, musí podléhat soudnímu přezkumu

Tento přezkum však nemusí mít nutně formu přímého opravného prostředku, pokud zahrnuje ověření dodržení práv a svobod dotyčné osoby

Procesní úkony Úřadu evropského veřejného žalobce, které mohou mít vliv na právní postavení osob, jež je napadají, musí podléhat soudnímu přezkumu. Je na vnitrostátním soudu, aby prostřednictvím konkrétního a specifického přezkumu určil, zda tomu tak je.

Nicméně tento přezkum bude muset mít formu přímého opravného prostředku pouze tehdy, pokud je takový druh opravného prostředku stanoven ve vnitrostátním právu za účelem přímého napadení obdobného rozhodnutí vnitrostátních orgánů.

Úřad evropského veřejného žalobce je nezávislý orgán Evropské unie, který je pověřen vyšetřováním a trestním stíháním pachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie. Je organizován na dvou úrovních: na centrální úrovni, kterou představuje ústředí v místě sídla Úřadu, v Lucemburku, a na decentralizované úrovni, kterou představují evropsští pověřeni žalobci, kteří se nacházejí v jednotlivých členských státech.

Úřad evropského veřejného žalobce vede ve Španělsku trestní vyšetřování pro podvod v souvislosti s unijními dotacemi. Evropsští pověřeni žalobci jednající ve věci předvolali dvě osoby jako svědky.

Vyšetřované osoby napadly předvolání jednoho ze svědků. Soudce, který ve Španělsku zajišťuje soudní přezkum vyšetřovacích úkonů Úřadu evropského veřejného žalobce, předložil věc Soudnímu dvoru. Poukazuje na to, že španělský zákon umožňuje tento soudní přezkum pouze v určitých výslovně stanovených případech, mezi něž nepatří předvolání svědků. Má přitom za to, že toto rozhodnutí je úkonem, který může vyvolávat právní účinky vůči třetím osobám. Domnívá se tedy, že přezkum, jaký právo Unie¹ požaduje u tohoto druhu aktů, by měl být proveden, aby se zabránilo neodůvodněnému omezení práv přiznaných unijním právem.

Soudní dvůr ve svém rozsudku zdůraznil, že je na **příslušném vnitrostátním soudu**, aby po konkrétním přezkumu **určil**, zda předvolání svědků může **ovlivnit právní postavení** vyšetřovaných osob. Je-li tomu tak, musí **podléhat soudnímu přezkumu**.

To však nutně neznamená, že **tento přezkum** musí být proveden prostřednictvím **přímého** a specifického **opravného prostředku**. Může být **rovněž** proveden **incidenčně** za předpokladu, že je zaručeno právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, jakož i presumpce nevinu a právo na obhajobu.

Nicméně **je-li stanoven přímý opravný prostředek** k přímému napadení **obdobného rozhodnutí vnitrostátních**

orgánů, musí existovat **stejná možnost**, pokud jde o **úkony Úřadu evropského veřejného žalobce**.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Zůstaňte ve spojení!

¹ [Nařízení Rady \(EU\) 2017/1939](#) ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.